

Er is lang op gewacht, maar de derde *Bridget Jones*-film maakt de hoge verwachtingen verrassend waar. DOOR SANDRA HEERMA VAN VOSS

Bridget Jones's Baby

BRIDGET DARTELT VERDER

Voor fans kunnen sequels met geliefde filmpersonages traumatisch uitpakken. De sof van *Sex and the City 2* vergeet ik niet gauw: een veel te lange, banale vertekening van het tv-origineel, waarin Carrie, Samantha, Miranda en Charlotte als zeurende, stinkend rijke modepoppen door Abu Dhabi holden en alle levensvragen in klatergoud werden gesmoord.

De minstens zo geliefde Bridget Jones begon haar leven als literair personage. Ze is het geesteskind van Helen Fielding, die haar in 1995 in een krantencolumn introduceerde om openhartig en gechargeerd-komisch over haar eigen leven als stuntellende single te kunnen schrijven. Twee bestsellers en twee filmadaptaties verder was Fielding naar eigen zeggen 'haar stem een beetje verloren'. Tien jaar leidde ze een beschut miljonairsleven in Los Angeles, waar ze als veertig-plusser twee kinderen kreeg met een tv-producent. Haar echtscheiding en de worstelingen met het alleenstaand moederschap deden het bloed weer stromen: in 2013 verscheen *Bridget Jones: Mad About the Boy*, waarin de 51-jarige Bridget er sinds het tragische overlijden van haar echtgenoot Mark Darcy ook weer alleen voorstond.

Harkerige oer-Brit

Het boek was minder succesvol dan zijn voorgangers en ook de filmrechten werden niet opgepikt. We zullen nooit weten of dat lag aan het voor Hollywood problematische uitgangspunt van een seksueel actieve vrouw van 51 (zie *SATC 2*) of aan de verdrietige passages die Fielding door de vertrouwde slapstick heen weefde – zeker is dat de derde Bridget-film, *Bridget Jones's Baby*, een heel ander verhaal vertelt.

De ontwikkeling van het script nam jaren in beslag; Fielding zelf, Borat-scenarist Dan Mazer en actrice

Emma Thompson staan als auteurs vermeld bij het uiteindelijke scenario. Hugh Grant (bad boy Daniel Cleaver in de eerste twee films) was zo weinig onder de indruk van een eerdere versie dat hij zich in 2014 terugtrok; als vervanging werd Patrick Dempsey (*Grey's Anatomy*) gecast in de rol van een gladder Amerikaan die heel andere troeven inzet om Bridget te veroveren van de immer harkerige oer-Brit Mark Darcy (Colin Firth).

Sterke vrouw of ouwe slet

Het had een rommeltje kunnen worden maar dat werd het niet: *Bridget Jones's Baby* is een met zichtbaar plezier gemaakte komedie vol vette slapstick, woordgrapjes en mooie details in vormgeving en aankleding. De nu 43-jarige Bridget, voor de derde keer vertolkt door de Texaanse Renée Zellweger, stapt en struikelt nog steeds hoopvol door haar geliefde Londen, met een betere baan, een opgeknapt huisje en eindelijk haar ideale gewicht. Haar vreetbuien zijn vervangen door spinning-lessen, maar thuis hangt nog steeds een flanellen pyjama klaar.

Zoals bij zovelen gaat Bridgets beklimmen van de maatschappelijke ladder hand in hand met een toenemend sociaal isolement: single zijn is goed voor je carrière, maar buiten werktijd wordt het leven er niet gezelliger op. Ook Bridgets oude vriendentrio Jude, Shazza en Tom is inmiddels opgeslokt door het gezinsleven – ook Tom en zijn partner gaan voor een 'gay-by' – maar Bridget zou Bridget niet zijn als ze bleef zitten kniezen. Na een sneue, eenzame verjaardag laat ze zich door haar wilde collega Miranda (Sarah Solemani) meeslepen naar een prachtig in beeld gebracht, trippy muziekfestival waar de hormonen van de tenten druipen en waar Bridget dronken seks-voor-één-keer

heeft met een onbekende hunk (Dempsey). Als ze in het grauwe ochtendlicht zijn yurt weer uitstapt en een rubberlaars verliest in de modder slaat de twijfel alweer toe: ben ik nu een sterke middelbare vrouw, of gewoon een ouwe slet?

Zo gaat het verder: de verhaallijn op zichzelf is niet opzienbarend, de romantische scènes slepen zelfs een beetje, maar de creativiteit en de zorgvuldigheid van cast en crew resulteren in een al met al heerlijke film. Bridget blijft Bridget, maar het leven verrast haar ook.

Zonlicht

Spil van het acteursensemble is uiteraard Zellweger, over wier uiterlijk de afgelopen jaren zoveel publicitaire bagger is uitgestort dat ze er kopschuw van werd en de rol van filmster inmiddels met zichtbaar ongemak vervult. Tijdens de promotie van de film leek ze permanent in veel te fel zonlicht te kijken, met toegeknepen ogen en een onbeweeglijk voorhoofd. Maar als Bridget is Zellweger ongeremd: haar fysieke transformatie (minder kilo's erbij dit keer, maar wel een kromme rug en een schonkig loopje), haar 'posh' Britse accent, haar timing en onverschrokken stunts zijn allemaal van grote klasse. In haar rol is ze de ijdelheid voorbij – zelfs haar gezicht is beweeglijk, van jeugdig stralend tot middelbaar verfrommeld.

Ach Renée. Laat je toch niets meer wijsmaken. Op naar "Bridget Jones: The Menopause."

Bridget Jones's Baby ★★★★★ GROOT-BRITANNIË, 2016 | REGIE SHARON MAGUIRE | 123 MINUTEN | MET RENÉE ZELLWEGER, COLIN FIRTH, PATRICK DEMPSEY | DISTRIBUTIE NBC UNIVERSAL | TE ZIEN VANAF 15 SEPTEMBER